

Dobavljač luksuznih proizvoda može svojim ovlaštenim distributerima zabraniti prodaju proizvoda na trećoj internetskoj platformi kao što je Amazon

Takva je zabrana prikladna i načelno ne prelazi ono što je nužno za zaštitu luksuznog imidža proizvoda

Coty Germany u Njemačkoj prodaje luksuzne kozmetičke proizvode. Da bi zaštitio luksuzni imidž tih proizvoda, on nekim svojim robnim markama trguje posredstvom mreže selektivne distribucije, to jest preko ovlaštenih distributera. Njihova prodajna mjesta moraju ispunjavati određeni broj kriterija u pogledu okruženja, uređenja i opremljenosti. Ovlaštenim distributerima usto je dopušteno dotične proizvode prodavati putem interneta, pod uvjetom da se služe svojim elektroničkim izlogom ili trećim neovlaštenim platformama ako njihovo djelovanje potrošaču nije vidljivo. S druge strane, izričito im je zabranjeno prodavati proizvode na internetu preko trećih platformi koje prema potrošačima djeluju na vidljiv način.

Coty Germany protiv jednog od svojih ovlaštenih distributera, Parfümerie Akzente, podnio je tužbu pred njemačkim sudom tražeći da mu se sukladno navedenoj ugovornoj klauzuli zabrani distribucija Cotyjevih proizvoda preko platforme „amazon.de”. Budući da je dvojio o dopuštenosti te klauzule u kontekstu prava tržišnog natjecanja Unije, Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Visoki zemaljski sud u Frankfurtu na Majni, Njemačka) o tome je postavio pitanje Sudu.

Sud je u današnjoj presudi, pozivajući se na svoju ustaljenu sudsku praksu¹, **prije svega naveo da sustav selektivne distribucije luksuznih proizvoda, čiji je glavni cilj očuvanje njihova luksuznog imidža, ne krši zabranu zabranjenih sporazuma predviđenu pravom Unije², pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:** (i.) izbor prodavatelja mora se provoditi prema objektivnim kvalitativnim kriterijima koji su utvrđeni jednako za sve potencijalne prodavatelje i koji se primjenjuju bez diskriminacije te (ii.) utvrđeni kriteriji ne smiju prelaziti ono što je nužno.

Sud u tom kontekstu podsjeća da kvaliteta luksuznih proizvoda ne proizlazi samo iz njihovih materijalnih karakteristika nego i iz prestižnog izgleda i imidža koji im daju dojam luksuza. Taj je dojam njihov najvažniji element zato što ih potrošači time mogu razlikovati od drugih sličnih proizvoda. Ugrožavanje dojma luksuza može stoga utjecati na samu njihovu kvalitetu.

Sud dalje zaključuje da se zabrani zabranjenih sporazuma predviđenoj pravom Unije ne protivi ugovorna klauzula poput one o kojoj je konkretno riječ, koja ovlaštenim distributerima sustava selektivne distribucije luksuznih proizvoda, čiji je glavni cilj očuvanje njihova luksuznog imidža, zabranjuje na vidljiv način koristiti treće platforme za prodaju dotičnih proizvoda putem interneta, pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti: (i.) ta klauzula mora imati za cilj očuvanje luksuznog imidža dotičnih proizvoda, (ii.) mora biti određena

¹ Sud ističe da se u presudi Pierre Fabre Dermo-Cosmétique (C-439/09, vidjeti također PM br. 110/11) nije željela iznijeti načelna izjava da zaštita luksuznog imidža više ne može predstavljati opravdanje za ograničavanje tržišnog natjecanja, poput onog koje proizlazi iz postojanja mreže selektivne distribucije, u pogledu svih proizvoda, a posebno onih luksuznih, te time izmijeniti ustaljenu sudsku praksu Suda. Sud je u toj presudi smatrao da potreba očuvanja prestižnog imidža kozmetičkih proizvoda i proizvoda za osobnu higijenu o kojima je riječ u tom predmetu nije predstavljala legitiman zahtjev koji bi opravdavao potpunu zabranu prodaje tih proizvoda na internetu.

² Članak 101. stavak 1. UFEU-a

jednako i primjenjivati se bez diskriminacije i (iii.) mora biti proporcionalna u odnosu na cilj koji se njome želi postići. Oberlandesgericht treba provjeriti je li to tako.

S tim u vezi Sud zaključuje da je izgledno da je, podložno provjerama koje mora izvršiti Oberlandesgericht, sporna klauzula dopuštena.

Naime, nesporno je da je cilj predmetne ugovorne klauzule očuvanje luksuznog i prestižnog imidža Cotyjevih proizvoda. Također, iz spisa dostavljenog Sudu razvidno je da Oberlandesgericht smatra da je ta klauzula objektivna i ujednačena te da se bez diskriminacije primjenjuje na sve ovlaštene distributere.

Sud također smatra da je zabrana koju dobavljač luksuznih proizvoda odredi svojim ovlaštenim distributerima da na vidljiv način koriste treće platforme za prodaju tih proizvoda na internetu prikladna za očuvanje njihova luksuznog imidža.

Nije izgledno ni da navedena zabrana prelazi ono što je nužno za zaštitu luksuznog imidža proizvoda. Konkretno, imajući u vidu nepostojanje ugovornog odnosa između dobavljača i trećih platformi koji bi dobavljaču omogućio da od tih platformi zahtijeva ispunjavanje uvjeta kvalitete koje je odredio svojim ovlaštenim distributerima, odobrenje dano tim distributerima da koriste takve platforme pod uvjetom da one ispunjavaju unaprijed definirane zahtjeve kvalitete ne može se smatrati jednako učinkovitim kao sporna zabrana.

Na kraju, pod pretpostavkom da Oberlandesgericht dođe do zaključka da sporna klauzula načelno potpada pod zabranu zabranjenih sporazuma predviđenu pravom Unije, Sud napominje da nije isključeno da bi se na tu klauzulu moglo primjenjivati skupno izuzeće³.

Naime, u okolnostima kao što su one u konkretnom slučaju, sporna zabrana vidljivog korištenja trećih poduzetnika za prodaju putem interneta ne predstavlja ni ograničavanje korisnika ni ograničavanje pasivne prodaje krajnjim korisnicima, dakle ograničavanja koja su, zbog činjenice da mogu izazvati ozbiljne posljedice za tržišno natjecanje, automatski isključena od mogućnosti primjene skupnog izuzeća.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom sudu je da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Snimke s objave presude nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

³ Na temelju Uredbe Komisije (EU) br. 330/2010 od 20. travnja 2010. o primjeni članka 101. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na kategorije vertikalnih sporazuma i usklađenih djelovanja (SL 2010., L 102, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 3., str. 270.)